HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a doua)

15 martie 2011 *

În cauza T-50/09,

Ifemy's Holding GmbH, cu sediul în München (Germania), reprezentată de H.-G. Augustinowski, avocat,

reclamantă,

împotriva

Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI), reprezentat de domnul A. Folliard-Monguiral, în calitate de agent,

pârât,

cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI fiind

Dada & Co. Kids Srl, cu sediul în Prato (Italia),

* Limba de procedură: engleza.

având ca obiect o acțiune introdusă împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 27 noiembrie 2008 (cauza R 911/2008-4) privind o procedură de opoziție între Ifemy's Holding GmbH și Dada & Co. Kids Srl,

TRIBUNALUL (Camera a doua),

compus din domnii N. J. Forwood (raportor), președinte, J. Schwarcz și A. Popescu, judecători,

grefier: domnul E. Coulon,

având în vedere cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 3 februarie 2009,

având în vedere memoriul în răspuns depus de OAPI la grefa Tribunalului la 18 mai 2009,

având în vedere decizia din 26 iunie 2009 prin care se refuză autorizarea depunerii unui memoriu în replică,

având în vedere că nicio cerere de stabilire a unei ședințe de judecată nu a fost formulată de părți în termenul de o lună de la comunicarea terminării procedurii scrise și hotărând, prin urmare, pe baza raportului judecătorului raportor și în temeiul articolului 135a din Regulamentul de procedură al Tribunalului, să se pronunțe fără parcurgerea fazei orale a procedurii,

pronunță prezenta

Hotărâre

Istoricul cauzei

1 La 24 mai 2004, Dada & Co. Kids Srl (denumită în continuare „solicitanta") a depus a depus o cerere de înregistrare a unei mărci comunitare la Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI), în temeiul Regulamentului (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146), cu modificările ulterioare [înlocuit prin Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1)].

2 Marca a cărei înregistrare a fost solicitată este marca figurativă Dada & Co. kids.

3 Produsele pentru care a fost solicitată înregistrarea fac parte din clasa 55 în sensul Aranjamentului de la Nisa privind clasificarea internațională a produselor și serviciilor în vederea înregistrării mărcilor din 15 iunie 1957, cu revizuirile și modificările ulterioare, și corespund următoarei descrieri: „Articole de îmbrăcăminte și încălțăminte, articole pentru acoperirea capului".

4 Cererea de înregistrare a mărcii comunitare a fost publicată în *Buletinul mărcilor comunitare* nr. 2006/043 din 23 octombrie 2006.

5 La 1 decembrie 2006, reclamanta, Ifemy's Holding GmbH, a formulat opoziție împotriva înregistrării mărcii menționate, în temeiul articolului 42 din Regulamentul nr. 40/94 (devenit articolul 41 din Regulamentul nr. 207/2009), cu privire la toate produsele vizate la punctul 3 de mai sus.

6 Opoziția era întemeiată pe marca germană verbală DADA, înregistrată la 10 aprilie 2001 cu numărul 30114449, care desemnează în special produse din clasa 25, care corespund următoarei descrieri: „Articole de îmbrăcăminte și încălțăminte, articole pentru acoperirea capului".

7 Motivul invocat în sprijinul opoziției era un risc de confuzie în sensul articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009].

8 La 24 iulie 2007, solicitanta a cerut ca reclamanta să aducă dovada utilizării serioase a mărcii anterioare, în conformitate cu articolul 43 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 40/94 (devenit articolul 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 207/2009).

9 Prin scrisoarea din 30 august 2007, OAPI a solicitat reclamantei să furnizeze dovada menționată în termen de două luni, respectiv până cel târziu la 31 octombrie 2007.

10 La 31 octombrie 2007, reclamanta a adresat OAPI, prin fax, o scrisoare în care furniza printre altele lista documentelor care ar fi trebuit să aducă dovada utilizării serioase a mărcii anterioare. Documentele în cauză nu au fost însă anexate la faxul trimis.

11 La 9 noiembrie 2007, OAPI a primit prin poștă originalul acestei scrisori, precum și cele 202 pagini corespunzătoare documentelor la care făcuse referire reclamanta.

12 Prin scrisoarea din 23 noiembrie 2007, divizia de opoziție a precizat reclamantei că documentele astfel comunicate la 9 noiembrie 2007 urmau să nu fie luate în considerare, nefiind depuse în termenul stabilit.

13 Prin scrisoarea din 20 decembrie 2007, reclamanta a arătat OAPI că, în cazul unei transmisii incomplete, acesta trebuia să informeze expeditorul și să îl invite să efectueze o nouă transmisie. Reclamanta a precizat că aștepta, prin urmare, o astfel de invitație, susținând că respectiva comunicare trimisă prin fax la 31 octombrie 2007 fusese „vădit incompletă".

14 Prin scrisoarea din 19 martie 2008, reclamanta a insistat pe lângă OAPI pentru ca dovezile referitoare la utilizarea mărcii anterioare să fie luate în considerare, invocând în special norma 80 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2868/95 al Comisiei din 13 decembrie 1995 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 40/94 al Consiliului privind marca comunitară (JO L 303, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 189).

15 Prin decizia din 16 aprilie 2008, divizia de opoziție a respins opoziția pentru motivul că reclamanta nu a adus dovada utilizării serioase a mărcii anterioare în termenul stabilit.

16 La 16 iunie 2008, reclamanta a formulat o cale de atac la OAPI, în temeiul articolelor 57-62 din Regulamentul nr. 40/94 (devenite articolele 58-64 din Regulamentul nr. 207/2009), împotriva deciziei diviziei de opoziție. Pe de o parte, reclamanta a imputat diviziei de opoziție că, în cuprinsul deciziei, aceasta a identificat în mod eronat solicitantul mărcii comunitare și, pe de altă parte, a invocat în special o încălcare a normei 80 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2868/95 și a principiului egalității de tratament.

17 Prin decizia din 27 noiembrie 2008 (denumită în continuare „decizia atacată”), Camera a patra de recurs a OAPI a respins această cale de atac. În special, camera de recurs a precizat, la punctul 15 din decizie, că era indiferent faptul că decizia diviziei de opoziție menționase „DADA & CO. MEN SRL” în loc de „DADA & CO. KIDS SRL” ca fiind solicitanta. Era vorba despre o simplă eroare de transcriere, iar această decizie fusese comunicată în mod valabil reprezentanților solicitantei și, respectiv, ai reclamantei, în conformitate cu norma 77 din Regulamentul nr. 2868/95. Camera de recurs a mai arătat, la punctul 21 din această decizie, că OAPI nu a făcut decât să aplice în speță norma 22 din Regulamentul nr. 2868/95 și, la punctele 23-25 din decizia menționată, că practica OAPI nu era discriminatorie întrucât era conformă dispozițiilor legale și că mai existau și alte căi de atac. În sfârșit, camera de recurs a mai arătat, la punctul 26 din decizia atacată, că transmisia prin fax nu a fost incompletă, în sensul normei 80 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2868/95, din moment ce, la 31 octombrie 2007, reclamanta nu a avut intenția și nici nu a încercat să trimită cele 202 pagini aferente dovezilor de utilizare a mărcii anterioare menționate în scrisoarea sa.

Concluziile părților

18 Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei atacate, precum și a deciziei diviziei de opoziție;

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

19 OAPI solicită Tribunalului:

— respingerea acțiunii;

— obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

20 În susținerea acțiunii în anularea deciziei atacate, reclamanta invocă, în esență, trei motive. Primul este întemeiat pe încălcarea „cerințelor formale", a articolului 77a alineatul (1) din Regulamentul nr. 40/94 (devenit articolul 80 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009), a normei 50 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2868/95 și a

principiului statului de drept. Cel de al doilea este întemeiat pe încălcarea normei 80 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2868/95. Cel de al treilea este întemeiat pe încălcarea principiilor egalității de tratament și concurenței loiale, astfel cum au fost definite prin articolele 2 CE și 3 CE, precum și a articolului 43 din Regulamentul nr. 40/94.

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe încălcarea „cerințelor formale", a articolului 77a alineatul (1) din Regulamentul nr. 40/94, a normei 50 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2868/95 și a principiului statului de drept

Argumentele părților

21 Reclamanta impută camerei de recurs că nu a anulat decizia diviziei de opoziție, deși aceasta a identificat în mod eronat o terță persoană, și anume Dada & Co. Men Srl, titulara unei alte mărci comunitare, ca fiind solicitanta mărcii comunitare.

22 În lipsa unei astfel de anulări, ar coexista în prezent două decizii, și anume decizia diviziei de opoziție și decizia atacată, care au fost pronunțate în favoarea a două persoane distincte și constituie fiecare, în ceea ce privește cheltuielile de judecată, titlu executoriu împotriva reclamantei.

23 OAPI contestă argumentele reclamantei.

Aprecierea Tribunalului

24 Potrivit dispozițiilor normei 50 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2868/95, în versiunea în vigoare la data faptelor din cauză, decizia camerei de recurs cuprinde, printre altele, numele părților și ale reprezentanților acestora.

25 În speță, este evident că reclamanta nu este îndreptățită să invoce încălcarea acestei dispoziții, din moment ce camera de recurs a identificat în mod corect numele părților și ale reprezentanților acestora.

26 Pe de altă parte, potrivit dispozițiilor articolului 77a alineatul (1) din Regulamentul nr. 40/94, atunci când OAPI efectuează o înscriere în registru sau ia o decizie care conține o eroare de procedură evidentă, care îi este imputabilă, acesta asigură eliminarea înscrierii respective sau revocarea deciziei.

27 Potrivit articolului 77a alineatul (3) din Regulamentul nr. 40/94 [devenit articolul 80 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009], acest articol nu aduce atingere dreptului părților de a formula o cale de atac în aplicarea articolelor 57 și 63 (devenite articolele 58 și 65 din Regulamentul nr. 207/2009) și nici posibilității, în conformitate cu procedura și cu condițiile stabilite de Regulamentul nr. 2868/95, de a obține corectarea erorilor lingvistice sau de transcriere și a erorilor evidente care figurează în deciziile OAPI.

28 Potrivit dispozițiilor normei 53 din Regulamentul nr. 2868/95, în cazul în care OAPI constată, din proprie inițiativă sau la cererea unei părți la procedură, o eroare lingvistică, o eroare de transcriere sau o greșeală evidentă într-o hotărâre, se asigură că eroarea sau greșeala este rectificată de departamentul sau de divizia competentă.

29 În speță, rezultă din dosarul OAPI că, în decizia sa, divizia de opoziție a identificat în mod eronat denumirea socială a solicitantei mărcii comunitare ca fiind „DADA & CO. MEN SRL”. În schimb, decizia menționată a identificat în mod corect adresa și reprezentantul legal al solicitantei, precum și numărul de referință atribuit cauzei. Pe de altă parte, actul de notificare a acestei decizii identifică în mod corect solicitanta, iar notificarea respectivă a fost efectuată reprezentantului legal desemnat de aceasta conform cerințelor legale. Calea de atac formulată de reclamantă împotriva deciziei diviziei de opoziție a fost de asemenea notificată de OAPI reprezentantului legal menționat.

30 Contrar celor susținute de OAPI, rezultă că eroarea invocată afectează însăși decizia diviziei de opoziție, iar nu notificarea acesteia, astfel încât este lipsită de relevanță jurisprudența potrivit căreia neregulile care afectează notificarea unei decizii nu aduc atingere actului însuși și, prin urmare, nu pot afecta legalitatea acestuia [Hotărârea Curții din 14 iulie 1972, Imperial Chemical Industries/Comisia, 48/69, Rec., p. 619, punctul 39, Hotărârea Tribunalului din 28 mai 1998, W/Comisia, T-78/96 și T-170/96, RecFP, p. I-A-239 și II-745, punctul 183, și Hotărârea Tribunalului din 2 iulie 2002, SAT.1/OAPI (SAT.2), T-323/00, Rec., p. II-2839, punctul 12].

31 Nu este mai puțin adevărat că eroarea de identificare săvârșită de divizia de opoziție nu a avut nicio consecință procedurală și nu poate fi calificată drept eroare de procedură în sensul articolului 77a alineatul (1) din Regulamentul nr. 40/94. Dispoziția menționată este, prin urmare, inaplicabilă în împrejurările cauzei.

32 Din considerațiile expuse anterior, în special la punctul 29 de mai sus, rezultă mai curând că eroarea de identificare săvârșită de divizia de opoziție trebuie calificată drept greșeală de transcriere sau eroare evidentă, în sensul articolului 77a alineatul (3) din Regulamentul nr. 40/94 și al normei 53 din Regulamentul nr. 2868/95. Prin urmare, în conformitate cu aceste dispoziții, o astfel de eroare putea fi rectificată, din oficiu sau

la cererea uneia dintre părțile la procedură, de departamentul sau de divizia competentă, fără să fie nevoie ca OAPI să anuleze sau să revoce decizia afectată de eroarea respectivă.

33 Or, din articolul 62 alineatul (1) din Regulamentul nr. 40/94 [devenit articolul 64 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009] rezultă că, atunci când se pronunță asupra fondului căii de atac, camera de recurs poate să exercite competențele organului care a pronunțat decizia atacată.

34 Astfel, exercitând competențele diviziei de opoziție, camera de recurs nu a săvârșit o eroare și nici nu a încălcat dispozițiile invocate în cadrul prezentului motiv atunci când a constatat greșeala de transcriere sau eroarea evidentă săvârșită de aceasta și s-a asigurat că este rectificată, în conformitate cu articolul 77a alineatul (3) din Regulamentul nr. 40/94 și cu norma 53 din Regulamentul nr. 2868/95. Constatarea și rectificarea acestei greșeli sau a acestei erori, efectuate la punctele 9 și, respectiv, 15 din decizia atacată, nu implicau, pe de altă parte, anularea sau revocarea deciziei diviziei de opoziție.

35 În ceea ce privește argumentul reclamantei rezumat la punctul 22 de mai sus, OAPI îl respinge în mod întemeiat, cu observația că aceasta nu suferă niciun prejudiciu ca urmare a existenței a două decizii care reprezintă titlu împotriva sa. Astfel, decizia atacată s-a substituit deciziei diviziei de opoziție în ceea ce privește obligarea la plata cheltuielilor de judecată, astfel cum rezultă din cuprinsul punctului 3 din dispozitivul acesteia și în conformitate cu dispozițiile citate la punctul 32 din motive. Prin urmare, societatea Dada & Co. Men Srl, menționată din eroare în decizia diviziei de opoziție, nu poate revendica vreun titlu împotriva reclamantei.

36 În rest, reclamanta nu a dezvoltat nicio altă critică sau argument în legătură cu încălcarea invocată a „cerințelor formale” și a principiului statului de drept. Prin urmare, această încălcare nu este dovedită.

37 Din toate cele de mai sus rezultă că primul motiv trebuie respins ca nefondat.

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea normei 80 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2868/95

Argumentele părților

38 Reclamanta susține că o comunicare prin fax care începe cu termenii „dorim să prezentăm următoarele elemente de probă”, dar nu include niciunul dintre elementele de probă în cauză este incompletă, în sensul normei 80 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2868/95. Ea apreciază, prin urmare, că OAPI avea obligația de a o informa cu privire la aceasta și de a o invita să transmită din nou comunicarea, în conformitate cu aceeași dispoziție.

39 Afirmația camerei de recurs potrivit căreia reclamanta nu a avut niciodată intenția de a adresa prin fax o comunicare completă ar fi o simplă speculație cu privire la intențiile acesteia. Reclamanta s-ar fi limitat să afirme, în susținerea căii de atac, că, fiind vorba de a transmite prin fax peste 200 de pagini, o astfel de comunicare ar fi imposibilă fără disfuncționalități.

40 Afirmația camerei de recurs întemeiată pe antetul faxului din 31 octombrie 2007 ar fi de asemenea speculativă și nefondată.

41 OAPI contestă argumentele reclamantei.

Aprecierea Tribunalului

42 Potrivit dispozițiilor normei 80 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2868/95:

„Atunci când o comunicare primită prin fax este incompletă sau ilizibilă sau când OAPI are îndoieli serioase în ceea ce privește integritatea datelor transmise, informează expeditorul și îl invită, în termenul pe care i-l acordă, să transmită din nou originalul prin fax sau să i-l furnizeze în conformitate cu norma 79 litera (a). În cazul în care expeditorul se conformează invitației în termenul dorit, data primirii noii transmisii sau data primirii originalului este considerată a fi data primirii comunicării originale [...] În cazul în care expeditorul nu se conformează invitației în termenul stabilit, comunicarea este considerată ca nefiind primită."

43 Trebuie amintit că obiectul acestei dispoziții este de a acorda expeditorilor comunicărilor prin fax către OAPI posibilitatea de a transmite din nou documentele sau de a furniza OAPI originalele după expirarea termenului de opoziție, atunci când survine una dintre situațiile vizate de norma menționată, pentru a putea remedia neregularitățile care rezultă din situațiile respective [Hotărârea Tribunalului din 15 mai 2007, Black & Decker/OAPI – Atlas Copco (Reprezentarea tridimensională

a unui instrument electric galben și negru și altele), T-239/05, T-240/05, T-245/05-T-247/05, T-255/05 și T-274/05-T-280/05, nepublicată în Repertoriu, punctul 60].

44 Astfel cum în mod întemeiat a arătat OAPI, dispoziția menționată vizează, așadar, cazurile în care un element obiectiv care ține de circumstanțe tehnice speciale sau anormale, independente de voința părții în cauză, o împiedică să comunice documentele în mod satisfăcător prin fax.

45 În schimb, trebuie precizat că norma 80 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2868/95 nu vizează cazurile în care caracterul incomplet sau ilizibil al comunicării prin fax rezultă exclusiv din voința expeditorului, care alege în mod deliberat să nu efectueze o comunicare completă și lizibilă, cu toate că din punct de vedere tehnic ar fi în măsură să o efectueze.

46 Mai rezultă de asemenea, ceea ce este confirmat de recurgerea la locuțiunea adverbială „din nou", că norma 80 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2868/95 prevede o identitate de principiu între documentele a căror comunicare prin fax a fost incompletă sau ilizibilă și documentele transmise ulterior în original sau prin fax, la invitația OAPI, și se opune, așadar, oricărei corectări, modificări sau adăugări de noi elemente cu această ocazie. Orice altă interpretare ar permite părților la o procedură în fața OAPI să eludeze termenele care le-au fost stabilite, ceea ce, în mod evident, nu este obiectivul urmărit de norma 80 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2868/95.

47 Acestea sunt principiile în conformitate cu care trebuie să se verifice dacă, în speță, comunicarea primită prin fax la 31 octombrie 2007 trebuia considerată incompletă în sensul normei 80 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2868/95.

48 În această privință, trebuie să se respingă de la bun început argumentul reclamantei potrivit căruia o comunicare prin fax care începe cu termenii „dorim să vă prezentăm următoarele elemente de probă", însă care nu include niciunul dintre elementele de probă în cauză este în mod evident incompletă în sensul normei 80 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2868/95. Astfel, o asemenea comunicare nu poate fi considerată incompletă, în conformitate cu principiile amintite la punctele 44 și 45 de mai sus, decât în cazul în care expeditorul a avut în mod efectiv intenția și a încercat într-adevăr să comunice prin fax elementele de probă în cauză. Dacă, în schimb, expeditorul a înțeles să comunice prin fax numai o scrisoare în care enumera totalitatea elementelor de probă pe care intenționa să le invoce, iar ulterior le-a trimis ca anexă la scrisoarea expediată prin poștă, acesta nu poate invoca în favoarea sa norma 80 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2868/95, în conformitate cu principiul amintit la punctul 46 de mai sus.

49 În speță, din dosarul OAPI rezultă că scrisoarea comunicată prin fax în ultima zi din termenul stabilit de divizia de opoziție, și anume la 31 octombrie 2007, cuprindea cinci pagini, că se prezenta ca un document complet și coerent, semnat în mod corespunzător de autorul său, și că nu cuprindea nicio trimitere la vreo anexă sau la vreun document anexat. Mai rezultă de asemenea din dosar că fiecare dintre cele cinci pagini ale acestei scrisori transmise prin fax la OAPI cuprindea, după primirea de către acesta, mențiunea „Seite: [cifră oscilând între 001 și 005] von 005".

50 Pe de altă parte, reclamanta nu a contestat în mod formal, în fața diviziei de opoziție și apoi în fața camerei de recurs, faptul că nu a trimis decât această scrisoare prin fax, la 31 octombrie 2007, și că dovezile utilizării serioase, trimise prin poștă în același timp cu originalul scrisorii menționate, au ajuns la OAPI la 9 noiembrie 2007, respectiv la nouă zile după expirarea termenului stabilit. Fără măcar să afirme că ar fi încercat să trimită aceste dovezi și prin fax și fără a furniza cea mai mică explicație în privința împrejurărilor exacte în care s-a derulat, la 31 octombrie 2007, comunicarea prin fax, reclamanta s-a limitat să afirme că, fiind vorba de peste 200 de pagini de transmis

prin fax, o astfel de comunicare era imposibilă fără disfuncționalități. Reclamanta nu a prezentat nici raportul de transmisie a faxului din 31 octombrie 2007 sau orice alt raport care să poată dovedi, eventual, că s-a încercat într-adevăr o comunicare prin fax a elementelor de probă, la 31 octombrie 2007, însă aceasta a eșuat.

51 În prezența unor astfel de indicii suficient de precise și de concordante și în lipsa oricărei explicații contrare plauzibile din partea reclamantei, camera de recurs era îndreptățită să concluzioneze nu numai că scrisoarea de cinci pagini a fost singurul document care a făcut obiectul transmisiei prin fax, iar celelalte 202 pagini au fost transmise ulterior, la o dată nedeterminată, numai prin poștă, ci și că reclamanta nu a avut niciodată intenția de a comunica prin fax cele 202 pagini.

52 În prezența acelorași indicii, reclamanta nu se poate limita să susțină în fața Tribunalului că această concluzie a camerei de recurs este o simplă speculație în ceea privește intențiile sale. Pentru a permite Tribunalului să își formeze convingerea, reclamantei îi revine obligația de a furniza o explicație sau o justificare de natură să pună la îndoială caracterul plauzibil al faptului susținut (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții din 7 ianuarie 2004, Aalborg Portland și alții/Comisia, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P și C-219/00 P, Rec., p. I-123, punctul 79).

53 În aceste condiții, trebuie să se concluzioneze că reclamanta nu a reușit să dovedească faptul că ar fi încercat să transmită prin fax, la 31 octombrie 2007, dovezile utilizării serioase a mărcii anterioare.

54 Rezultă că comunicarea primită de OAPI prin fax la 31 octombrie 2007 nu poate fi calificată drept incompletă, în sensul normei 80 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2868/95, astfel încât, în orice caz, dispoziția menționată nu este aplicabilă împrejurărilor cauzei.

55 Prin urmare, cel de al doilea motiv nu poate decât să fie respins.

Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiilor egalității de tratament și concurenței loiale, astfel cum au fost definite la articolele 2 CE și 3 CE, precum și a articolului 43 din Regulamentul nr. 40/94

Argumentele părților

56 Reclamanta susține că practica OAPI face o discriminare, contrară tratatului, împotriva persoanelor stabilite în „regiuni îndepărtate din Europa", care ar dispune de mult mai puțin timp decât cele stabilite în Spania pentru a adresa acestuia comunicările în termenul care le este acordat, în general de două luni. Pentru a fi sigură că o scrisoare este primită la timp și că, în caz contrar, beneficiază de *restitutio in integrum*, o persoană care nu locuiește în apropierea sediului OAPI ar trebui astfel să o trimită cu circa două săptămâni înainte de expirarea termenului, în timp ce persoanele care locuiesc în Spania pot dispune de termen în totalitate. În plus, această practică ar putea incita persoanele în cauză să se apropie de sediul OAPI sau să utilizeze serviciile unor cabinete juridice din apropierea acestuia, ceea ce ar constitui un obstacol în calea libertății de a întreprinde.

57 Argumentul OAPI potrivit căruia fiecare este liber să își adreseze comunicările prin fax ar fi eronat. Pe de o parte, anumite documente, în special cele în culori, nu ar putea fi transmise prin fax. Pe de altă parte, precum în speță, anumite comunicări ar fi prea voluminoase pentru a putea fi trimise fără disfuncționalități prin fax.

58 Reclamanta subliniază că există un anumit număr de variante, întemeiate pe criterii obiective și nediscriminatorii, la practica OAPI. De exemplu, OAPI ar putea, asemenea Tribunalului, să autorizeze comunicările prin e-mail sau să țină seama de data trimiterii faxului și să accepte dovezile referitoare la utilizarea serioasă trimise în termenul stabilit, însă primite după expirarea acestuia.

59 Ca răspuns la argumentul camerei de recurs potrivit căruia reclamanta avea la dispoziție căi de atac pe care nu le-a utilizat, aceasta susține, în primul rând, că, în conformitate cu practica OAPI, o cerere de prorogare a termenului în temeiul normei 71 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2868/95 nu ar fi fost în mod necesar acceptată. În al doilea rând, continuarea procedurii după plata unei taxe, în temeiul articolului 78a din Regulamentul nr. 40/94 (devenit articolul 82 din Regulamentul nr. 207/2009), ar fi fost imposibilă, întrucât articolul menționat nu este aplicabil termenului prevăzut la articolul 43 din același regulament. În al treilea rând, *restitutio in integrum* în temeiul articolului 78 din Regulamentul nr. 40/94 (devenit articolul 81 din Regulamentul nr. 207/2009) nu s-ar acorda decât într-un număr foarte limitat de ipoteze și nu ar putea constitui, așadar, o soluție valabilă. În plus, nu ar exista niciun motiv pentru ca un reclamant să renunțe la drepturile sale și să plătească o taxă suplimentară ca urmare a unei „practici discriminatorii" a OAPI.

60 În sfârșit, reclamanta susține că norma 22 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2868/95 prevede că persoana care a formulat opoziția trebuie să prezinte elementele de probă privind utilizarea înainte de expirarea termenului stabilit, iar nu că aceste elemente trebuie să ajungă la OAPI înainte de această dată. Reclamanta subliniază că norma respectivă trebuie interpretată în lumina principiilor generale de drept, în special

în lumina principiului egalității de tratament, și că trebuie să fie conformă acestor principii.

61 OAPI contestă argumentele reclamantei.

Aprecierea Tribunalului

62 Potrivit dispozițiilor normei 22 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2868/95:

„În cazul în care persoana care a formulat opoziția trebuie să furnizeze o dovadă a utilizării sau să arate că există motive corespunzătoare pentru nefolosire, [OAPI] o invită să furnizeze dovada într-un termen pe care i-l acordă. În cazul în care persoana care a formulat opoziția nu furnizează dovada înainte de expirarea termenului, [OAPI] respinge opoziția."

63 Rezultă din chiar modul de redactare a acestei dispoziții că termenul pe care îl prevede prezintă un caracter peremptoriu, care exclude luarea în considerare de către OAPI a oricărei dovezi prezentate tardiv [a se vedea Hotărârea Tribunalului din 23 octombrie 2002, Institut für Lernsysteme/OAPI – Educational Services (ELS), T-388/00, Rec., p. II-4301, punctul 28].

64 Ca și termenele pentru formularea unei reclamații și a unei căi de atac, un astfel de termen este de ordine publică și nu poate fi lăsat la dispoziția părților și a instanței căreia îi revine sarcina de a verifica, chiar și din oficiu, dacă a fost respectat. Acest termen răspunde cerinței de securitate juridică și necesității de a evita orice discriminare sau orice tratament arbitrar în administrarea justiției (a se vedea, prin analogie,

Hotărârea Curții din 7 iulie 1971, Müllers/CES, 79/70, Rec., p. 689, punctul 18, Hotărârea Curții din 4 februarie 1987, Cladakis/Comisia, 276/85, Rec., p. 495, punctul 11, și Hotărârea Curții din 29 iunie 2000, Politi/Fondation européenne pour la formation, C-154/99 P, Rec., p. I-5019, punctul 15).

65 Pentru verificarea respectării acestui termen, Tribunalul consideră, ca și OAPI, că norma 22 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2868/95 trebuie interpretată în sensul că dovada este „furnizată" nu atunci când este trimisă la OAPI, ci atunci când ajunge la acesta.

66 În primul rând, într-adevăr, această interpretare este confirmată, în sens literal, prin recurgerea la verbul „a furniza" [dovada la OAPI] în cuprinsul normei 22 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2868/95. Acest verb vehiculează astfel ideea unei deplasări sau a unui transfer al dovezii până la locul unde are sediul OAPI, accentul fiind pus mai curând pe rezultatul acțiunii decât pe originea acesteia.

67 În al doilea rând, cu toate că nici Regulamentul nr. 40/94, nici Regulamentul nr. 2868/95 nu cuprind o dispoziție echivalentă cu articolul 43 alineatul (3) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, conform căruia numai data depunerii la grefă este luată în considerare în privința termenelor procedurale, această interpretare este conformă cu economia generală a acestor două regulamente, în cuprinsul cărora numeroase dispoziții speciale prevăd că, în privința termenelor procedurale, data care se atribuie unui act este aceea a recepției sale, iar nu cea a trimiterii. Aceasta este, de exemplu, situația normei 70 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2868/95, potrivit căreia, atunci când actul de procedură este o notificare, „recepția" documentului notificat constituie evenimentul care determină curgerea termenului. Aceeași este situația normei 72 din Regulamentul nr. 2868/95, potrivit căreia, în cazul în care un termen se împlinește într-o zi în care nu se pot „depune" documente la OAPI, termenul se prorogă până în prima zi în care se pot „depune" documente, precum și a normei 80 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2868/95, potrivit căreia data „primirii" noii transmisii sau data

„primirii" originalului este considerată a fi data primirii comunicării originale, în cazul în care aceasta s-a dovedit deficientă.

68 În al treilea rând, OAPI precizează în mod întemeiat că o soluție analogă s-a desprins, în domeniul contenciosului funcției publice comunitare, dintr-o jurisprudență constantă care a interpretat articolul 90 alineatul (2) din Statutul funcționarilor Comunităților Europene în sensul că reclamația este „introdusă" nu atunci când este trimisă instituției, ci atunci când „ajunge" la aceasta (Hotărârea Curții din 26 noiembrie 1981, Michel/Parlamentul European, 195/80, Rec., p. 2861, punctele 8 și 13, Hotărârea Tribunalului din 25 septembrie 1991, Lacroix/Comisia, T-54/90, Rec., p. II-749, punctele 28 și 29, Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 15 mai 2006, Schmit/Comisia, F-3/05, RecFP, p. I-A-1-9 și II-A-1-33, punctul 28).

69 În al patrulea rând, această interpretare este cea mai în măsură să satisfacă cerința securității juridice. Ea garantează astfel o stabilire clară și o respectare riguroasă a punctelor inițial și final ale termenului prevăzut de norma 22 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2868/95.

70 În al cincilea rând, contrar celor afirmate de reclamantă, această interpretare satisface totodată necesitatea de a evita orice discriminare sau orice tratament arbitrar în administrarea justiției, în măsura în care permite modalități identice de computație a termenelor pentru toate părțile, indiferent de domiciliul sau de cetățenia acestora.

71 În această privință, trebuie amintit că, potrivit jurisprudenței, în temeiul principiului egalității de tratament sau al principiului nediscriminării, situațiile comparabile nu trebuie tratate în mod diferit și situațiile diferite nu trebuie tratate în același mod, cu

excepția cazului în care un astfel de tratament este justificat în mod obiectiv (Hotărârea Curții din 17 iulie 2008, Campoli/Comisia, C-71/07 P, Rep., p. I-5887, punctul 50).

72 În speță, este, desigur, exact, astfel cum recunoaște OAPI, că părțile care sunt stabilite sau locuiesc la mare distanță de Alicante (Spania) pot fi dezavantajate în raport cu altele, care sunt stabilite sau locuiesc în apropierea acestui oraș, atunci când comunică prin poștă cu acesta.

73 Cu toată acestea, numai împrejurarea că durata traseului unei scrisori trimise prin poștă diferă în funcție de țara de expediere nu permite să se considere că luarea în considerare a datei de primire a dovezilor furnizate în temeiul normei 22 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2868/95 conduce la o discriminare între persoanele în cauză în funcție de țara în care ele se află atunci când sunt trimise dovezile respective (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea Tribunalului din 18 decembrie 2008, Lofaro/Comisia, T-293/07 P, punctul 49).

74 În primul rând, într-adevăr, în conformitate cu punctul 1.2 din Liniile directoare privind procedurile aflate pe rolul OAPI, adoptate în noiembrie 2005, termenele stabilite de OAPI sunt, în principiu, de două luni. În ceea ce privește prezentarea dovezii utilizării serioase a mărcii anterioare, acest termen este în mod normal întru totul suficient pentru a permite unei persoane care a formulat opoziție și care face pe deplin dovada diligenței cerute de la o persoană normal avizată, indiferent unde se află pe teritoriul Uniunii, să strângă și să comunice elementele de probă, cu atât mai mult cu cât persoana în cauză trebuie să se aștepte ca o astfel de comunicare să îi fie cerută de partea adversă, în conformitate cu articolul 43 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 40/94.

75 În al doilea rând, împrejurarea că durata traseului unei scrisori trimise prin poștă la Alicante diferă în funcție de țara de expediere este compensată într-o anumită măsură

de posibilitatea oferită oricărei părți interesate, atunci când circumstanțele justifică acest lucru, de a solicita prorogarea termenului, în conformitate cu norma 71 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2868/95. În plus, norma 72 alineatul (4) din regulamentul menționat prevede că, în cazul în care o circumstanță excepțională, precum un dezastru natural sau o grevă, întrerupe sau perturbă comunicarea corespunzătoare dintre părțile la procedură și OAPI, președintele acestuia poate decide că, pentru părțile la procedură care au domiciliul sau sediul social în statul membru în cauză sau care au numit un reprezentant cu sediul social în statul membru în cauză, toate termenele care altfel ar expira la data începerii respectivului eveniment sau după această dată, astfel cum decide președintele, se prelungesc până la o dată care urmează a fi stabilită de acesta.

76 În al treilea rând, discriminarea susținută este în orice caz neutralizată prin posibilitatea oferită tuturor persoanelor de a comunica cu OAPI prin fax, în conformitate cu norma 80 din Regulamentul nr. 2868/95. Întrucât acest mod de transmitere este imediat, luarea în considerare a datei de primire a dovezilor nu este de natură să dezavantajeze persoanele în funcție de țara în care se află în momentul comunicării acestor dovezi (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea Lofaro/Comisia, citată anterior, punctul 50).

77 În această privință, reclamanta nu se poate limita să pretindă că acele comunicări voluminoase nu pot fi trimise prin fax fără disfuncționalități. Nu numai că această afirmație nu este susținută în niciun mod, dar este și contrazisă, în fapt, de datele invocate de OAPI, în special cele referitoare la cauza care a condus la pronunțarea Hotărârii Tribunalului din 25 martie 2009, Anheuser-Busch/OAPI – Budějovický Budvar (BUDWEISER) (T-191/07, Rep., p. II-691).

78 În plus, tocmai eventualitatea unei disfuncționalități în cursul unei comunicări prin fax, cu consecința că recepția prin fax este incompletă sau ilizibilă, este avută în

vedere la norma 80 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2868/95, care permite în acest caz părții care suferă o astfel de disfuncționalitate să obțină un nou termen. De altfel, în Hotărârea Reprezentarea tridimensională a unui instrument electric galben și negru și altele, citată anterior, Tribunalul a considerat că sfera de aplicare a acestei dispoziții se extinde la comunicările prin fax ale documentelor în culori.

79 Rezultă că reclamanta nu este îndreptățită să susțină că respectiva cameră de recurs nu a respectat principiul egalității de tratament atunci când a reținut data de primire a comunicării pentru verificarea respectării termenului stabilit, în conformitate cu norma 22 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2868/95.

80 Întrucât încălcarea invocată a principiului concurenței loiale se întemeiază pe premisa unei astfel de nerespectări a principiului egalității de tratament, nici această încălcare nu este dovedită.

81 În rest, reclamanta nu a dezvoltat nicio altă critică sau un alt argument referitor la încălcarea invocată a articolului 43 din Regulamentul nr. 40/94. Prin urmare, aceasta nu este dovedită.

82 Din toate cele de mai sus rezultă că al treilea motiv trebuie respins și, o dată cu acesta, acțiunea în totalitate, fără a mai fi necesară pronunțarea asupra admisibilității concluziilor din acțiunea introductivă care urmăresc anularea deciziei diviziei de opoziție.

Cu privire la cheltuielile de judecată

83 Potrivit articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată.

84 Întrucât reclamanta a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată, conform concluziilor OAPI.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a doua)

declară și hotărăște:

1) Respinge acțiunea.

2) Obligă Ifemy's Holding GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

Forwood Schwarcz Popescu

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 15 martie 2011.

Semnături